Temps Pasqual - Pentecosta

Per Administrador el dg., 04/06/2017 - 09:00

Ac 2,1-11
1Co 12,3b-7,12-13
Jn 20,19-23

1. Si féssim una enquesta…
... i preguntéssim al Poble de Déu quina és per a ells i elles la festa primordial de l'any litúrgic, no sé quants respondrien que és la festa d'avui: la festa de la Pentecosta. Potser alguns dirien que Nadal, per les seves connotacions religioses amables, tradicionals, per l'escalf del temps d'Advent i Reis; potser alguns, la festa major del seu poble. Sortosament una majoria apuntaria a la Celebració de la Pasqua, després de la Setmana Santa, que tanta riquesa de matisos i colors inclou en el seu quadre religiós. Però la Pentecosta té un mal calendari, que ens agafa un pèl cansats, amb les piles baixes, i el "pont" que es necessita per refer unes forces que potser estan sota mínims...

Aquest "divertimento" del calendari no pretenia altra cosa que fer constar com n'és, de clau i decisiva, la festa de l'Esperit, present en el món i en l'Església. I com n' estem, de lluny els creients d'assaborir i necessitar ser més conscients d'aquesta veritat: Sense l'Esperit de Déu, res no és possible. Corprèn adonar-se que al segon verset del llibre del Gènesi diu: "L'Esperit de Déu planava sobre les aigües...!" I des d'aleshores, quants vols no haurà fet aquest Esperit de Déu - font de tota vida - sobre els boscos, els cors dels homes i dones, les mans, els ulls, les consciències i els amors de tota la Humanitat ! Ell, incansable, serè, ferm i alhora suau...!

2. "La Resurrecció de la Comunitat Cristiana"

És suggerent i positiu veure que la teologia d'avui relaciona estretament la festa de la Resurrecció de Jesús, la Pasqua, la nova vida que l'Esperit de Déu fa esclatar en la Persona del Ressuscitat i la vinguda de l'Esperit Sant sobre aquella Comunitat que també necessitava l'empenta, el coratge i la imaginació per ser testimonis de la Resurrecció de Jesús, i més després de la crisi de la mort del Pastor, quan es van dispersar les ovelles...

I es tornen a agrupar en aquella estança del Cenacle. No hi falta ningú. Els deixebles, les dones que servien i seguien Jesús, i Maria, la mare. Ella fidel i sempre present quan s'ha de ser-hi, també viu el naixement de l'Església. "Unànimes en la pregària", "esperant la Promesa", aquell tarannà que els farà savis i fidels en el coneixement del missatge de Jesús. I valents i coratjosos en la predicació de l'Evangeli.

3. El tarannà de l'Esperit de Déu

Aquestes dues qualitats (la saviesa i el coratge) són com l'ADN de l'Esperit de Jesús. La saviesa, aquell seny, aquella il.luminació del cap i del cor per recordar, reviure, predicar i oferir el missatge de Jesús. Com la memòria de Jesús, quan va dir als seus deixebles: "Quan vindrà l'Esperit de la veritat us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera."

Però això no serà gens fàcil, perquè el món (aquells criteris del món que són tan oposats a l'Evangeli) sempre presentarà una resistència sistemàtica als principis i al missatge de Jesús. "Ho tindreu molt clar" si us deixeu guiar per la força de l'Esperit. Per això els símbols del vent i el foc, aquelles dues realitats gairebé intangibles, fortes, poderoses que no es poden manipular, i que fan obrir portes i finestres, de bat a bat, per poder respirar l'Alè de Déu, quina és la seva inspiració... Festa de la Pentecosta, inici d'una nova Creació, d'una Creació, que es va renovant constantment...